

[Karen Højte Jensen]

Karen Højte Jensen (KF):

Må jeg indledningsvis sige, at jeg agter ikke at gentage mig selv fra den debat, vi havde her for nylig om ministerens redegørelse.

Det er faktisk ikke vanskeligt, når man står med socialdemokratiets forslag, at få den tanke, at forslaget om, at folketinget skal nedsætte en kommission, der skal bedømme spørgsmål i forbindelse med den medicinske teknologi, snarere er begrundet i et socialdemokratisk behov for at markere sig på dette område end i saglighed. Som alle ved, kom regeringen først. Allerede i december måned 1983 startede man med en høring på rigshospitalet.

I debatten om indenrigsministerens redegørelse om etik og medicinsk teknik for nylig gav alle partier udtryk for, at der er behov for at få udredet, vurderet og afvejet, hvad vi kan acceptere at teknikken må bruges til, og hvad den ikke må bruges til. Ja, ministeren havde faktisk i sin redegørelse foreslået et etisk råd, et bredt sammensat organ af fagfolk og lægfolk, et råd med rådgivende funktion i forhold til ministeren, hvortil kommer, at ministerens almindelige parlamentariske ansvar over for folketinget skal være den offentlige kontrol med rådets virksomhed.

Det socialdemokratiske forslag er at sammenligne med en syltekrukke, idet kommissionen skal sidde i 3½ år, hvilket i realiteten betyder, at en række nødvendige initiativer må udskydes. Med forslaget forskertses en mulighed for allerede i efteråret lovgivningsmæssigt at fastsætte rammer på en række områder. Jeg mener, at der i debatten om redegørelsen fremkom en række synspunkter, der udtrykte et sådant behov.

Socialdemokratiet ønsker, at der skal nedsættes en kommission af folketinget, uafhængig af regeringen og uden en ministers retlige og parlamentariske ansvar. Det må siges, at socialdemokratiet har valgt en særdeles usædvanlig form, ja uden historisk sidestykke. Hvorfor skal indenrigsministeren sættes helt ud af spillet, ikke mindst ansvarsmæssigt? Det skyldes formentlig alene den kendsgerning, at indenrigsministeren ikke er socialdemokrat. Mener socialdemokratiet virkelig, at spørgsmål, der er knyttet til den medicinske teknologi, kan løsrives fra sundhedsvæsenet i øvrigt?

Et andet spørgsmål, jeg har til forslagsstillerne, er, efter hvilke regler de særligt sagkyndige tænkes udpeget, og hvem der skal have kompetence til at sikre, at kommissionens opgaver udføres i overensstemmelse med loven. Har socialdemokratiet vurderet forslaget i forhold til grundlovens § 52 om folketingets valg af medlemmer til kommissioner? Hvis man har det, vil jeg da gerne høre, hvilket resultat man måtte være kommet til.

For mig at se er der tale om et juridisk uigennemtænkt lovforslag, og det undrer mig, at et sådant forslag oven i købet kommer fra et parti med regeringserfaring. Jeg må konstatere, at indtil dette øjeblik har ingen produceret et forslag, der er bedre end ministerens forslag om et etisk råd.

Thor Pedersen (V):

Da mit paris ordfører, hr. Bjørn Elmquist, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på venstres vegne fremkomme med følgende synspunkter om socialdemokratiets forslag om at nedsætte en kommission til bedømmelse af etiske, tekniske og juridiske spørgsmål i forbindelse med anvendelse af moderne medicinsk teknologi.

Når man læser forslaget og de meget sparsomme bemærkninger, er det for det første meget svært at se, at vi har haft dels en offentlig debat i over et halvt år, dels en debat her i tinget den 10. april om de samme emner.

For det andet synes det, som om socialdemokratiet ikke tør gå ind og lovgive på dette område. Det sidste forstår jeg til dels godt, for det er et meget svært og meget følelsesladet område, og jeg tror, at når vi diskuterer etiske problemer, er det umuligt at gøre det ud fra partisynspunkter.

Når vi fra venstres side ikke kan tilslutte os forslaget, er det først og fremmest, fordi vi mener, at en kommission vil trække hele lovgivningsproceduren i langdrag. Vi må ikke glemme, at den medicinske forskning går forrygende hurtigt, og i den sammenhæng er 3½-4 år meget lang tid. Det betyder, at hvis vi ikke allerede nu fastsætter nogle overordnede rammer, kommer vi uvægerlig bag efter udviklingen.

Det fremgår ganske vist, at kommissionen løbende skal komme med delbetænkninger,